

๕๕

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ

สำเร็จหมดทั้งทางโลก ทางธรรม

ทางโลก เขาอยากไปไหน ๆ ไปเร็ว ๆ ก็ต้องขึ้น
รถไป ขึ้นเครื่องบินไป

แต่ทางธรรมต้อง “หยุด”

ถ้าไม่หยุด ไปไม่ได้ ยิ่งหยุดเท่าไร ก็ไปเร็วเท่านั้น

เหมือนเรื่ององคุลิมาล ที่หลวงพ่от่านเทศน์

องคุลิมาลจะวิ่งไปตัดนิ้วพระพุทธรเจ้า เพื่อให้ได้
นิ้วครบ ๑,๐๐๐ นิ้ว จะได้เป็นเจ้าโลก วิ่งไปก็ร้องว่า

“สมณะหยุด สมณะหยุด”

พระพุทธรเจ้าตรัสตอบว่า “สมณะหยุดแล้ว ท่าน
ลียังไม่หยุด”

“หยุด” คำนั้นแหละ คือตัวสำเร็จ

หยุดตัวนี้แหละ คือ ใจท่านหยุดแล้ว ถ้าใจไม่
หยุดก็ไม่ถึงธรรม

ธรรมทุกอย่างมีอยู่ในตัวเรา จะถึงได้ต้องทำใจให้หยุด ถ้าไม่หยุดก็ไม่ถึง

เพราะฉะนั้นเรานั่งธรรมะ ก็ต้องทำใจหยุดให้ได้ เป็นเรื่องสำคัญ

พระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ ย่อแล้วเหลือ ๓ คือ บริสุทธิกาย บริสุทธิวาจา บริสุทธิใจ

ย่อลงมาแล้วเหลือ ๑ คือ “หยุด” คำเดียว

ทำใจหยุด กายก็บริสุทธิ วาจาก็บริสุทธิ ใจก็บริสุทธิ เพราะฉะนั้นเราต้องทำนะ จะได้บุญมากก็ตอนนี้แหละ

ทำอย่างที่ยายบอก ต้องแบ่งเวลาให้เป็น

เวลานั่งธรรมะแล้ว ก็อย่าไปคิดเรื่องอะไรทั้งนั้น

คิดเอาธรรมะอย่างเดียว ไม่ถอยหลังกลับ

ถือเข็มทิศของเราให้ดี ๆ นะ

๑ มีนาคม ๒๕๒๔